

Міні – проект: Притчі

***Виконала учениця
4-А класу
Найко***

Притча: два ангела

За день до свого народження дитина запитала в Бога:

- Я знаю, для чого йду в цей світ. Але не знаю, що я повинна робити?
- Я дам тобі двох ангелів, яких ти вибрала ще раніше. Вони завжди будуть поряд з тобою, навіть тоді, коли ти не будеш відчувати їхньої присутності. Вони все тобі пояснять.
- Але як я їх зрозумію, я не знаю їхньої мови?
- Ангели будуть вчити тебе своїй мові. Вони будуть оберігати тебе від усіх нещасть, допоможуть тобі пристосуватися до свого світу. Але пам'ятай, що саме ти їх вибрала, і прийми їх, якими б вони не були! Люби їх!
- А як звати моїх ангелів?
- Неважливо, як їх звати, в них багато імен. Ти ж будеш називати їх Мамою і Татом.

Один старий і мудрий чоловік якось сказав своєму учневі:

- Роздивися кімнату, де ми сидимо, і спробуй запам'ятати речі коричневого кольору.

У кімнаті було повно всього коричневого, і учень швидко впорався з завданням. Але мудрець далі запитував його:

- Заплющ очі і перелічи всі речі синього кольору!

Учень розгубився і обурився:

- Я не помітив нічого синього, бо ж запам'ятовував, як ви наказали, тільки речі коричневого кольору!

На що мудрий чоловік відповів йому:

- Розплющ очі і озирнися - у кімнаті повно синіх речей.

І то була щира правда.

Опісля мудрець заговорив знову:

- Цим прикладом я хотів тобі показати правду життя: якщо ти шукаєш в кімнаті речі тільки одного кольору, а в житті – тільки лихе, то будеш бачити тільки його, помічати виключно його, і тільки воно буде запам'ятовуватися тобі і впливати на твоє життя.

Якщо ти шукаєш лихе, то обов'язково його знайдеш і ніколи не помічатимеш нічого доброго

Жив собі багатий купець і було в нього чотири дружини.

Першу купець любив понад усе, одягав її у пречудові сукні і прикрашав коштовностями. Він піклувався про неї, милував і лелівав.

Дугу купець також сильно любив. Він невимовно нею гордився і при кожній нагоді старався показувати її друзям. Але завжди боявся, що колись вона піде від нього до когось іншого.

Третю дружину він теж любив. Вона була дуже дбайлива і терпляча і щоразу, коли в купця був клопіт, вдавався до неї по допомогу, і вона допомагала йому перебути важкі часи.

Четверта часто жертвувала собою заради його гаразд, але він не любив її і ледь приділяв їй увагу, хоча вона палко і віддано любила його.

Одного разу купець зліг у ліжку від важкої недуги і невдовзі зрозумів, що кінець близько. І тоді він озирнувся на прожите життя і подумав: тепер у мене чотири дружини, а в мить смерті буду я цілком один. Ох, як же мені буде самотньо.

І тоді сказав купець улюбленій своїй дружині:

- Я любив тебе над усіх. Одягав тільки в найкраще і лелівав тебе. Тепер, коли я вмираю, чи не зостанешся ти зі мною, щоб я не був самотнім у тогосвітньому житті?

- Ніколи у світі, - відповіла перша дружина і, не сказавши більше ні слова, пішла.

Ця відповідь увігналася купцеві в саме серце як гострий ніж.

Засмучений купець звернувся до другої жінки:

- Я так сильно любив тебе все життя, піклувався про тебе, чи підеш ти за мною у годину смерті?

- Ні, - відповіла друга дружина, - життя таке чудове. Скоро ти помреш і я вийду за іншого, не ображайся на мене.

Від цих слів серце купця застогло і похололо

Опісля купець спитав третю жінку:

- Я завжди вдавався по твою поміч у важку хвилину і ти допомагала мені. Чи допоможеш мені тепер? Чи не покинеш мене?

- Мені дуже шкода, - відповіла вона, - але цього разу я не зможу тобі допомогти. Хіба проведу тебе до могили і поховаю як велить звичай.

Відповідь як блискавиця вразила купця і він зовсім похнюпився. І, раптом у тиші, пролунав голос:

- Я піду за тобою, я піду туди, куди підеш ти. Я ніколи не покину тебе.

Купець підніс голову і побачив четверту дружину. Вона була такою худою, такою тендітною, мабуть, від повсякденного недоїдання.

Глибоко засмучений купець сказав:

- Я мав би приділяти тобі більше уваги, коли ще міг. Я не мав рації, пробач мені.

Насправді, ми усі маємо чотирьох дружин у житті. Перша – це наше тіло. Хай, як би ми не піклувалися про нього і не догоджали йому, воно покине нас у годину смерти Друга – це наше майно, стан і достатки. Після смерти це все неодмінно потрапить в інші руки. Третя – сім'я і друзі, хай які близькі були вони нам у житті, та зможуть лише бути поряд у мить смерти і провести нас в останню дорогу. Четверта – це те, чого ми не можемо побачити, це - душа. Ми часто нехтуємо її, женучись за матеріальними благами і мирськими втіхами, але вона, насправді, завжди і всюди залишається з нами, навіть після смерти. Може і справді: варто подбати про неї, поки ще не пізно.

